

Formen af en saadan, det er i Virkeligheden en Rettelste — gaar ud paa, at Straffebestemmelsen i Artikel 2 i Konventionen, som svarer til første Paragraf her i Lovforslaget, om forsættelig eller ved tilregnelig Uagtsomhed foranlediget Brud eller Bestadigelse, skal, hvad der jo er meget væsentligt, ikke gælde for de „Brud eller Bestadigelser, der tilfældigvis eller nødvendigvis bevirkes ved Istandsættelse af et Kabel, for saa vidt alle Forholdsregler ere truffne for at undgaa disse Brud eller Bestadigelser.“ Det er jo, som sagt, meget væsentligt, og det er i Virkeligheden meget mere end en Fortolkning, det er en ligefrem Udvidelse af Bestemmelsen. Jeg ved ikke, om den ærede Minister har betragtet det som overskødt at optage enten en Henvisning til den eller selve Ordlyden af den. — Ligeledes er der med Hensyn til den Artikel i Konventionen, som er optagen, i Overensstemmelse med den gamle Konvention, i Lovforslagets § 5, udtalt en Fortolkning, som særdeles meget mildner Bestemmelsen i § 5, idet den udtaler, at naar der der er sagt, at en Erstatningspligt ubetinget skal paalægges, er det dog kun saaledes at forstaa, at hvert Lands Domstole skulle afgøre „overensstemmende med deres Love og efter Tilfældets Bestaaenhed Spørgsmaalet om det civilretlige Ansvar for den Kabelejer, som ved Vægning eller Istandsættelse af sit Kabel foranlediger Brud eller Bestadigelse af et andet Kabel, lige saa vel som Følgerne af dette Ansvar, naar det befindes at være til Stede.“ Det staar meget mere ubetinget i den ældre Konvention end her i § 5, men, som sagt, det er meget muligt, at man har anset det for overskødt at optage disse to Bestemmelser i Lovforslaget, og det er ogsaa muligt, at det ikke behøves, men at man vel kan antage, at det følger af sig selv, at de gælde. Jeg skulde imidlertid være mest tilbøjelig til at antage, at Optagelsen af disse Bestemmelser vilde være det naturligeste.

Et andet Spørgsmaal er det jo, om Loven ved at overføre den omskrevne Oversættelse af den internationale Overenskomst i den danske Lov har taget tilstrækkeligt Hensyn til den øvrige danske Ret eller til de danske Forhold. og der vil jeg nu mene, at Omskrivningen ikke altid har været ganske heldig. Der er navnlig i § 1 et Ord „uanset“, der i Virkeligheden siger aldeles det

modsatte af, hvad Konventionen siger. Konventionen udtaler i Oversættelsen — ikke den, der findes her bilagt Lovforslaget, men den, som findes i Lovtidenden af 1885, altsaa den officielle Oversættelse — at det strafretlige Spøgsmaal ikke skal præjudicere det private Spøgsmaal til Stadeserstatnings Udredelse, men Ordet „uanset“ giver akkurat her den modsatte Mening. Da hele dette Forbehold i Grunden er ganske overskødt, har det vel heller ikke meget Værd og megen Vægt, at man har oversat det saa uheldigt. I den officielle Oversættelse er det oversat paa en anden Maade, nemlig med Bibehold af det fremmede Ord „uden Præjudits for“, og naar man ikke stødes ved det fremmede Ord, vil dette Udtryk være heldigere, tilmed da man i Lovforslaget har brugt dette Ord præjudiceres, men det er kun en ringe Ændring i Formaliteten.

En Forandring i Realiteten vil jeg henstille, nemlig i § 6, hvor der tales om Strafanvar: „Overtrædelser af de Forskrifter, som ere givne i denne Lovs §§ 1—3, medføre Straf af Bøder eller Fængsel“. Lovforslaget har vistnok her kun holdt sig til det almindelige Udtryk „Fængsel“, fordi der der i den franske Tekst staar „emprisonnement“ og altsaa har gengivet det, men det er ikke tilstrækkeligt. Det er ikke tilstrækkeligt i en dansk Lov at sætte „Fængsel“. Vi have ganske vist vedtaget et Lovforslag om danske Konsulers Jurisdiktion i visse Lande, i hvilken der kun staar „Fængsel“, men det er, fordi der ikke kunde være Tale om de Forskelligheder, som de danske Myndigheder ellers gøre med Hensyn til Fængsel. Men i en Lov, som forudsættes i det mindste jævnlig at skulle anvendes af de danske Domstole, maa der en nærmere Bestemmelse af Ordet „Fængsel“, ellers ved man ikke, hvad det er. Det plejer ogsaa at blive iagttaget i de Love, som komme fra Justitsministeriet, at man tilføjer fr. almindelig borgelig Straffelov § 25, fordi alle Fængselstyper her staa til Raadighed.

Jeg gør disse Bemærkninger, ikke fordi jeg tror, at der behøves et Udvalg om denne Sag, thi for saa vidt altsaa nogle Ændringer skulle være ønskelige, ere de saa lette, at de kunne stilles uden Udvalg til 2den Behandling.